

ikke Lov til at tale med, naar vi ere inde paa Spørgsmaal om Skibsafgifterne? Har et Medlem her i Salen, naar han i 20 Aar har staaet i Spidsen for en Havn, ikke Lov til at have Begreb om Skibsafgifterne? Jeg anfører kun dette for at vise, at det virkelig ikke gaaer an at ville holde Foll udenfor Dehatten, baade naar de have Kundskaber og ikke have dem, thi saa vil Folgen deraf til Syvende og Sidst blive, at der slet ikke er Noget, der deeltager i Forhandlingerne. Altsaa, disse Uttringer ere gjentagne eengang og stadfæstede imod min Protest, og jeg har nu herved kun villet sige, at jeg ikke anerkjender Berettigelsen i formel Henseende, heller ikke anerkjender jeg den i reel Henseende, og i al Fald troer jeg, da det ærede Thing ikke har modtaget mig, at have beviist saa Meget, at man dog ikke kan sige om mig, at jeg slet ikke forstaaer mig paa den Sag, uden at kaste Behreidelserne for det Samme over paa flere Andre i denne Sal.

Rofod: Jeg troer at skylde idetmindste mig selv at oplyse det høie Thing om, at, naar jeg ikke, i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved denne Lovs første Drøftelse, har stillet Ændringsforslag til § 5 om at faae 2den Linie strøgen ud af denne Paragraph, saa har denne Undladelse af at opfylde et halvgivet Løfte alene sin Grund deri, at en Forespørgsel af mig til Thingets høitærede Formand, om der fra hans Side vilde være Noget iveien for at modtage et Ændringsforslag, sigtende til at gjøre Landets indtægtsrigeste Embede skattefyldigt ligesom andre Embeder, blev besvaret i nægtende Retning. Da nu Udvalget, der ellers ikke kan roses for stor Enhed, ialfald har været enigt om dette ene Punkt og altsaa ikke stiller noget Ændringsforslag om, at den nævnte Paragraphs 2den Linie skal bortfalde, saa er min Stilling til Loven altsaa forsaavidt given. Det er kun denne korte Dplysning, jeg skylder dem, der maaskee havde ventet Ændringsforslag fra mig i den antydede Retning.

Formanden: Forsaavidt det ærede Medlem i sin Udtalelse betegnede Civillisten

som den rigeste Indtægt af „et Embede“ her i Landet, saa skal jeg vel indrømme, at man kan tale i et saadant billedligt Sprog, at den Stilling, hvortil Civillisten gives, kan betænes som et Embede; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det ikke gaaer an at parallelisere denne Stilling med en Embedsstilling, og at det derfor er ønskeligt, at man undgaaer at bruge et saadant Udtryk. (Flere Stemmer: Hør! Hør!)

Rofod: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Rofod: Det er Ord til andet det samme Udtryk, som jeg brugte upaatakt ved første Drøftelse. For at være aldeles sikker paa at undgaae nogensomhelst Tilrettevisning ovenfra, valgte jeg med Flid det selv samme Udtryk, fordi jeg nødigt, naar man særdes i en saadan Høide, vil udsætte mig for at støde an. Men jeg beder om Undskyldning, hvis det alligevel ikke var et nødtvungen Udtryk.

Formanden: Jeg skal dertil bemærke, at man vel, som jeg for yttrede, naar man vil tale i et Slags billedligt Sprog, kan bruge Udtrykket: Embede, men jeg advarede kun imod, at man vil lægge en særlig Betydning ind i at have brugt dette Udtryk. At det kan bruges i Talens Løb uden at vække Anstød, har jeg ved min Udtalelse erkjendt, og derfor fandt jeg ikke under denne Sags første Behandling særlig Anledning til at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke var heldigt at bruge en saadan Sammenstilling; men da det ærede Medlem gjentager den her idag, har jeg fundet mig foranlediget til at advare imod at vedblive med slige Udtalelser.

Bille: Det er ikke selve Indtægtskatten, men et Incidentspunkt, der nylig er blevet reist, som har bevæget mig til at tage Ordet, nemlig de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Wro (Steenstrup),